

har tvivlet om, at det er rigtigt at fastslaa ved Lov, at det herefter skal være saaledes og ikke anderledes. — Jeg har allerede nævnt § 2, hvor det bestemmes, at Bygninger, som brænde eller blive nedbrudte, skulle, naar de blive erstattede paa samme Plads, tækkes med ildsikkert Tag. Jeg skal i Forbindelse hermed nævne, at jeg heller ikke her er enig med det ærede Medlem fra 10de Kred, som sidst havde Ordet. Jeg ser ikke nogen stjellig Grund til at gaa bort fra den gjældende Bestemmelse, saa at Tagpaan ikke skulde staa i Klasse med Tagsten og Tagpap. Vel veed jeg, at Tagpaan brænder noget lettere end Filt, men det forekommer mig dog, at der er temmelig god Betryggelse i Tagpaan, og det er vistnok meget sjældent, at Tagpaan brænder paa den Maade, at det forvolder Ildbrand andet Steds. Med Hensyn til Straatag, der er bundet med galvaniseret Jerntraad, skal jeg dog endnu tillade mig den Bemærkning, at naar der menes, hvad, saa vidt jeg erindrer, den sidste ærede Taler gjorde, at ved at binde Taget med galvaniseret Jerntraad vilde Ildbrande ikke være hyppige og ville ikke i den Grad foraarsage Antændelse af Naboeiendomme, saa vil jeg vende det om og sige, at det Modsatte er netop Tilfældet, nemlig, at naar et Tag, som er bundet med galvaniseret Jerntraad, brænder og bliver paa Huset og ikke kan stride ned, og der er nogen Vægt til Stede, er det naturligt, at Gnistre derfra blive ved at flybe i længere Tid og give Udsigt til at antænde Naboeiendommene i en langt anderledes Grad, end naar den Masse, som der er Ild i, falder ned og ligger paa Jorden. — § 3 og ligeledes § 9 drage meget stærkt til Fæltz imod de stakkels Smedier. Jeg veed ikke, om det skal være noget Forskjønnende, at de skulle have Loftet taltet, thi det er jo ellers fort. Men er det virkelig Tilfældet, at en Smedie er et særligt Arnested for Ildbrande? Min Erfaring gaar ikke i den Retning, og naar Erfaringen ikke gjør det, veed jeg ikke, hvorfor man skal være saa særlig streng lige overfor dem. Jeg kan ikke se rettere, end at naar der er et tæt Loft over det Værksted, hvor Smeden arbejder, er der al den Sikkerhed, man med Rimelighed kan forlange, og jeg kan derfor ikke indse, hvorfor der absolut skal være givet Loft der. Hvad Skorstene angaar, tog den ærede sidste Taler de snævre Skorstene i Forhvar. Jeg har gjort det ved adskillige Leiligheder, og jeg har ogsaa selv den Slags Skorstene i mit Hjem, men jeg tør ikke ubetinget fastholde det som rigtigt, at man i

Fremtiden giver Tilladelse til at bruge dem i Straatakte Bygninger. Jeg tror nok, det ikke er henfigtsmæssigt at have dem, og at det er rigtigt her at lade den Bestemmelse gjælde, at det skal være Skorstene, der kunne renses for den glindende Sod, hvor denne kan borttages med Nedsfaber. Det tror jeg nok er rigtigt. I Forbindelse hermed vil jeg tillade mig en lille Bemærkning til det eventuelle Udvalg. Min Bemærkning er den, at det forekommer mig, at denne Regel om de bestemte Maal, de bestemte Tommer, som Loven giver, er mindre heldig. Jeg vilde ønske, at det ikke blev fastslaaet saa bestemt som her. Det er mig bekjendt, at fra enkelte Teglværker have Murstenene ikke den Længde og Brede, som det er bestemt, at Skorstene skulle have, ubregnet i halvtommevis. Og at tage det saa nøiagtigt er aabenbart ikke den høitærede Justitsministers Mening — det er jeg vis paa — og kan heller ikke være det høie Things Mening; men det er den Slags Ting, der kunne rettes i det eventuelle Udvalg. — Jeg kommer nu til § 11, som handler om Uygter i Staldene og om Brugen af Petroleum. Ja, ogsaa der maa jeg beklage, at jeg ikke har den ærede sidste Taler paa min Side. Jeg ser ikke saa bange paa Brigen af Jordolie i Uygterne i Staldene, som det ærede Medlem gjør; jeg kunde vel gaa med til at forbyde Brugen af Petroleum i Lader, men Staldene ere i vor Tid som Regel slet ikke saa farlige, som de have været for ikke saa mange Aar tilbage, og selv om de ogsaa vare det, vilde jeg dog sige, at der er saavidt mig bekjendt Fabrikanter af Uygter, som troste sig til at kunne levere Jordolie-lygter, som ere sikke mod Eksplosion, og er det Tilfældet, hvorfor saa forbyde saadanne? Jordolie er dog langt billigere en Tællelys, og det var jo Noget, man godt kjendte fra tidligere Tid, at ogsaa Tællelys, naar de tilbels vare udbændte, og før de vare udbændte, kunde afstedkomme Ulykker. Jeg ser derfor ikke nogen særlig Grund til at forbyde Brugen af Jordolie i Stalde. — Saa kommer jeg til en Paragraf, som jeg er absolut imod, det er § 15 om Tilshnet. Jeg kan ikke erkjende, at Tilshnet bliver mere effektivt og bedre, og at vi kunde være mere sikre paa, at Loven vil blive overholdt derved, at Sognefogderne have Tilshnet. Jeg vil nødig sige noget Uforødelagtigt om Sognefogderne, det er en Stand, som for mig staar som en særdeles hæderlig Stand; men man kan ogsaa forlange for meget af en Lægmand. Der forlanges, at han skal være bygningstyndig; thi han skal jo, naar en Skorsten skal byg-